

HOMMAGE – TISZTELETADÁS

Keserü Ilona festőművész kiállítása

Keserü Ilonát a 20. század záró harmadától a nemzetközi és a magyar újavantgárd képzőművészet kimagasló alakjaként értékeljük. Több mint hetven éve friss szellemű, kutató-kísérletező festészetet művel, amit mi csak felvillantani tudunk e mégoly nagyszabású, számunkra megtisztelő tárlaton. Bő félszázada követem Keserü szerteágazó, ám igen koherens működését. Ilona munkásságát előbb – a magam szemszögéből – mint színházi tervezőt tiszteltem, majd – képzőművészeti szakíróként – már grand art alkotóként ragadott magával kísérletező festészete.

Bár kortársai közül Keserü Ilona festészetét elsősorban Bak Imrével és Nádler Istvánval veti össze a művészettörténet, ám a *Második párizsi iskola* revelációként hatott a nyitott magyar képzőművészek többségére. Felismerték, hogy interdiszciplináris tájékozódással jó festeni, illetve művelni bármely művészetet.

Elsősorban Keserü Ilonának a természettudományokhoz, az építészethez és a néprajzhoz (is) kapcsolható plasztikai kísérleteit, az azokhoz elvezető talált tárgyakat emelem ki. Nevezetesen *talált plasztikákra*: a sírkövekre és kerítés-kutatásaira gondolok. Alkotó laboratóriumának ezek „Petri-csészéi”, melyekhez kitartóan vissza-visszatér. Nem hagyhatom ki Keserü kiemelkedő színházi és pedagógia teljesítményét sem, ezek szervesen kapcsolódnak festői oeuvre-jéhez.

Festői mámor és tudatos kísérletek szétválaszthatatlan együttese látható ezen az ünnepi kiállításon is – magam meg vagyok hatódva. Képein a szivárvány tiszta színei ragyognak, hol op-artos mértani, hol organikus lágy hullámformák közegében.

Kísérletének háttérét így foglalom össze: Keserü Ilona a világot egységben látó, rendkívül innovatív, tudományos igényű, ám szenvedélyes alkotó. Ettől egyedi életműve átütő élményt sugároz, ugyanakkor nagyon sok talánnyal is meglep.

Szegő György DLA

a Műcsarnok művészeti igazgatója